

ת"פ 50767/11/10 - מדינת ישראל נגד ס ז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50767-11-10 מדינת ישראל נ' ז

בפני	כבוד השופטת הדסה נאור
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל
נגד	
נאשמים	ס ז ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש בחודש נובמבר 2010 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק לרכוש במזיד, שעל פי הנתען בוצעו על ידו בתאריך 7.5.08 סמוך לחצות, נגד המתלוננת שעמה היה בקשר זוגי במהלך החודשים שקדמו למועד ביצוע העבירות.

2. בתאריך 20.9.12, לאחר מספר ישיבות מהן נעדר ולאחר שהוחלף לו, לבקשתו, הייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית והליך ההידברות מול המאשימה לא הבשיל לכדי הסדר, כפר הנאשם במיוחס לו בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

לאחר שנשמעו שלושה עדי תביעה ובהם גם המתלוננת, הופנו הצדדים להליך גישור במהלכו נמסר לבית המשפט שלא עלה בידם להגיע להסכמות.

בישיבת ההוכחות שנקבעה לאחר הליך הגישור ביקש ב"כ הנאשם, עו"ד ברגמן להשתחרר מייצוגו של הנאשם, לאחר שהאחרון הבהיר לו שאין לו אמון בו ואינו מעוניין בהמשך ייצוגו, אף שלאותה ישיבה התייצבה עדת תביעה נוספת.

הנאשם הסביר את חוסר שביעות רצונו מעורך דינו בטענה שהלה אמר לו להודות במה שלא עשה והוא אינו מוכן לעשות כן.

בעקבות כך הוחלף ייצוגו של הנאשם פעם נוספת ועו"ד עופר אשכנזי מונה לייצג את הנאשם.

בפתח הישיבה, שנערכה בתאריך 5.1.15, הודיע עו"ד אשכנזי שקיבל על עצמו את ייצוגו של הנאשם וכי התגבש הסדר טיעון עם המאשימה, לפיו יודה הנאשם ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן.

בהתאם להסדר שהוצג, התחייבה המאשימה לעתור ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, כשהסניגור חופשי בטיעונו לגבי כל הרכיבים למעט המאסר על תנאי.

במעמד ישיבה זו הוקרא לנאשם כתב האישום המתוקן, ע"י בית המשפט והנאשם הודיע כי הוא חוזר בו מכפירתו ומודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

התרתי לנאשם לחזור בו מכפירתו, הוא הורשע על יסוד הודאתו, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק לרכוש במזיד ובהתאם להסכמות בין הצדדים, נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן וחוות דעת ממונה על עבודות השירות.

דא עקא, הנאשם לא התייצב לא לפגישות שנקבעו לו עם שירות המבחן ולא לפגישה עם הממונה על עבודות השירות.

בישיבה שהתקיימה בתאריך 12.10.15 ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו. לדבריו, הוא מאמין בחפותו והוא הודה רק בשל הימשכות ההליכים לאורך זמן כה רב ורצונו לסיים.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה כשלטענתו, ההסדר בין הצדדים נחתם לאחר משא ומתן, בית המשפט שאל את הנאשם האם הוא מבקש לחזור בו מכפירתו והנאשם השיב על כך בחיוב.

3. דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית לסוגיית החזרה מהודיה מצויה בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 אשר כותרתו "חזרה מהודיה", וזו לשונו:

"(א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים

שיירשמו.

(ב) התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שיסודה בהודיית הנאשם ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות".

הלכה פסוקה היא, כי ככלל, יותר לנאשם לחזור בו מהודיה שמסר במהלך המשפט, כאשר הודיה זו ניתנה שלא מרצונו החופשי, או בניגוד לאמונתו הכנה והאמיתית בחפותו, אך זאת, רק בהתקיים נסיבות חריגות ומיוחדות. וכך קבע כבוד השופט א' שהם בע"פ 8593/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.06.2013):

"כפי שצוין בע"פ 6349/11, נשימוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 10.6.2013] "שאלת פרשנותה של התיבה 'מנימוקים מיוחדים שיירשמו' נותרה עמומה במקצת". עם זאת, נקבע בפסיקתו של בית משפט זה, כי היתר לחזרה מהודיה ינתן בנסיבות חריגות. נסיבות חריגות אלה מתקיימות "כאשר מתוך מכלול הנסיבות מתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או תוך שהוא אינו מבין את משמעות הודייתו" (ע"פ 5561/03 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נח(4) 145, 152 (2004)). המבחן שהתגבש בפסיקה, לצורך הכרעה בבקשה לחזרה מהודייה, הינו "מבחן המניע", היינו, האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם להוכיח את חפותו, או שמא מדובר בתכסיס, שנועד להשיג רווח דיוני-משפטי (ראו, לעניין זה, רע"פ 2292/08 אמסלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 30.9.2009]). לעיתוי הגשת

הבקשה יש משקל רב, באשר לאופן שבו יתייחס בית המשפט לבקשה לחזרה מהודיה..."

4. מן הכלל אל הפרט

במקרה שלפנינו, מתחילת ההליכים המשפטיים בעניינו של הנאשם, הוא החליף לא פחות משלושה עורכי דין והיה מיוצג לאורך כל הדרך.

לאחר הליך הידברות בין הצדדים, אשר כלל אף הליך גישור, כפר עו"ד ברגמן בשם הנאשם והחל ניהול הליך הוכחות.

כאמור, לאחר שנשמעו שלושה עדי תביעה ולאחר הליך הידברות נוסף בין ב"כ הנאשם למאשימה, כשהנאשם ער ומודע לכך כי מתנהלים הליכי הידברות, ביקש הנאשם להחליף את ייצוגו, כשלטעמו ההסדר שהוצע לו כלל הודאה בעובדות ובמעשים שלא ביצע, וכך נעשה.

כבר בישיבה הראשונה בה התייצב עו"ד אשכנזי נמסרה ההודעה לפיה הגיעו הצדדים להסכמות והוגש כתב אישום מתוקן, בו תוקנו עובדות כתב האישום באופן משמעותי. כתב האישום המתוקן **הוקרא** לנאשם ונשאלה תשובתו, הנאשם, כאמור, חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשם לא טען כי לא הבין את שהוסבר לו או כי נאלץ להודות בניגוד לרצונו החופשי על ידי מאן דהו וראינו כי הוא מודע לזכויותיו, עומד על דעתו שלא להודות בעובדות ובמעשים, שלטענתו לא עשה, ואך בישיבה שקדמה לדיון בו הוצג הסדר הטיעון, סרב להודות בעובדות הנוגדות את טענותיו.

יחד עם זאת, טען כי הודה לאור הימשכות ההליכים. טענתו זו של הנאשם נגועה בחוסר תום לב, שכן הנאשם עצמו לא התייצב למספר דיונים, הוצאו נגדו מספר צווי הבאה, וכאמור, גרם להתמשכות ההליכים גם בהתנהלותו מול באי כוחו, שהוחלפו לבקשתם ולבקשתו. לפיכך, נשמע הסברו זה, לסיבת הודאתו, מופרך מיסודו.

משלא נתנו הנאשם או ב"כ הסבר המניח את הדעת לחזרה מההודאה, אין בידי להיעתר לבקשה מאחר ולא מתקיימים אותם נימוקים מיוחדים הנדרשים בפסיקה כדי לאשרה ובנסיבות אלה מתעורר החשש כי כל רצונו של הנאשם הוא להשיג רווח טקטי, ואין הוא מבקש, באמת ובתמים, להוכיח את חפותו.

ב"כ הנאשם הגיש לתמיכה בבקשת הנאשם לחזרה מהודיה את פסק הדין בע"פ 3754/91 מ"י נ. קאסם סמחאת ואח', את פס"ד עפ"א 190/08 עודד המאירי ואח' נ. מ"י וע"פ (ת"א) 70720/01 (שני האחרונים נסמכו על הראשון).

עיון בפסקי הדין שהוגשו מלמד שהנאשמים שקלו את עמדתם מחדש סמוך לאחר המועד בו הודו בבית המשפט ופנו בבקשה לחזרה מההודאה לסנגוריהם ולבית המשפט בסמוך לאחר מכן. כאן המתין הנאשם כ-8 חודשים עם הבקשה לחזרה מההודאה, עובדה המצביעה על חוסר תום לב ועל ניסיון להמשיך ולמשוך את ההליכים, כפי שעשה בהתנהלותו עד כה כמפורט לעיל, על אף טענתו כי מה שהניעו להודות היא עובדת התמשכות ההליכים.

5. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי הנאשם, הודה מתוך בחירה, רצון חופשי והבנה של ממש, את משמעות הצעד שנקט, לאחר שעובדות כתב האישום תוקנו לשביעות רצונו המלאה ועל כן, בהיעדר

נסיבות מיוחדות אשר יתירו חזרה מהודאה, דין בקשתו להידחות.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ו, 26 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.